

วัน พระ

บ อ ง ช า ว ส ว ร ร ค์

บุคคลไม่ควรดูหมิ่นต่อบุญว่า มีประมาณน้อย จะไม่มาถึงเรา

แม้หม่อน้ำย่อมเต็มได้ด้วยหยาดน้ำตกทีละหยด ๆ ฉนั้นใด

ผู้มีปัญญาสั่งสมบุญ

แม้ทีละน้อย ๆ ย่อมเต็มได้ด้วยบุญ ฉนั้นนั่น

วันพระของชาวสวรรค์

๕๑๕

ในสังคมปัจจุบัน มนุษย์ส่วนใหญ่ล้วนตกอยู่ในโลกธรรม ๘ ประการ คือมีลาภเสื่อมลาภ มียศเสื่อมยศ มีสุขมีทุกข์ มีสรรเสริญมีนินทา นี่เป็นธรรมดาที่เกิดขึ้นมาพร้อมกับโลก ผู้ที่ยังติดข้องอยู่ในโลก ต้องตกอยู่ในสิ่งเหล่านี้ทั้งนั้น ส่วนพระบรมศาสดาได้เข้าถึงความเต็มเปี่ยมของชีวิต บรรลุกายธรรมอรหัตแล้ว จึงไม่หวั่นไหวในโลกธรรมทั้งหลาย ใจท่านเป็นหนึ่ง มีพระนิพพานเป็นอารมณ์ ใจหยุดในหยุดตกอยู่ในกลางของกลางตลอดเวลา

พอเข้าถึงธรรมที่ละเอียดตรงนั้น ก็มีพระมหากษัตริย์คุณประกาศอมตธรรมไปยังสรรพสัตว์ผู้มีธุลีในดวงตาน้อย ให้ได้ตรัสรู้แห่งอมตธรรม ได้รับรู้รับทราบ ว่า รสแห่งธรรมชนะรสทั้งปวงเป็นอย่างไร พระอริยสาวกที่เป็นอนุพุทธะรู้ตามพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็มีเป็นจำนวนมาก ที่ได้เข้าไปถึงจุดแห่งความสุขที่แท้จริง ดังนั้นหากเรามีธรรมะอยู่ในใจ แม้เวลามีทุกข์บังเกิดขึ้น ทุกข์นั้นก็หมดไป จะไม่หวั่นไหวในทุกข์ทั้งหลาย แต่จะมีความสุขที่สมบูรณ์มาแทนที่

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสไว้ใน ขุททกนิกาย ธรรมบท ว่า

“มามณฺเฑธ ปุณฺณสุส	น มตฺตํ อากมฺิสฺสติ
อุทฺทพินฺนุทาเตน	อุทฺทกฺกมฺโหปี ปฺรติ
ปฺรติ อีโร ปุณฺณสุส	โลกํ โลกปี อาจิน

วันพระของชาวสวรรค์

๕๑๖

บุคคลไม่ควรดูหมิ่นต่อบุญว่า มีประมาณน้อย จะไม่มาถึงเรา แม้หมอน้ำย้อมเต็มได้ด้วยหยาดน้ำตกทีละหยดๆ ฉนใด ผู้มีปัญญาสั่งสมบุญ แม้ทีละน้อยๆ ย้อมเต็มได้ด้วยบุญฉนนั่น”

การเดินทางไกลในสังสารวัฏ จำเป็นต้องมีเสบียงบุญติดตัว ถ้าเสบียงบุญมาก การดำเนินชีวิตก็จะสะดวกสบาย ไม่ต้องวิตกกังวลในการแสวงหาปัจจัย ๔ มาเลี้ยงชีพ บุญกุศลที่เราได้ทำไว้ดีแล้ว จะเป็นเสบียงใหญ่ให้เราสร้างบารมีอย่างมีความสุข ดังนั้นบุญจึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับเราอย่างยิ่ง จำเป็นที่จะต้องสั่งสมให้มาก บุญจะเป็นเบื้องหลังของความสุขและความสำเร็จทุกอย่าง เพราะชีวิตหลังความตายนั้นยาวนาน เมื่อเรายังมีลมหายใจอยู่ จึงต้องสร้างบารมีให้เต็มที่ ไม่ให้ขาดเลยแม้แต่วินาทีเดียว ทั้งการให้ทาน รักษาศีล เจริญภาวนา ทำไปพร้อมๆ กัน เพื่อบุญบารมีของเราจะได้เพิ่มพูนขึ้นทุกๆ วัน

บุญ เป็นคำๆ เดียวสั้นๆ แต่ทรงคุณค่าและมีความหมายต่อตัวเรามาก เวลาจะทำบุญอะไร อย่าไปคิดว่าเป็นบุญเล็กๆ น้อยๆ ทำไปคงไม่เกิดผลอะไรมาก การกระทำใดๆ ในโลกนี้ที่ทำไปแล้ว จะไม่ส่งผลเลยไม่มี เราทำบุญวันละนิด จิตก็แจ่มใสขึ้นทุกวัน เพราะบุญในตัวของเราเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เหมือนหยาดน้ำค่อยๆ หยดลงในหมอน้ำทุกๆ วัน ในที่สุดก็เต็มเปี่ยมได้

วันพระของชาวสวรรค์

๕๑๖

เพราะฉะนั้นให้ทำกันไปเถอะ โภคทรัพย์สมบัติจะได้บังเกิดขึ้น เพื่อเอาไว้ใช้สร้างบารมีให้ยิ่งๆ ขึ้นไป เราจะได้เป็นที่มานอน แห่งสิริมงคลทั้งหลาย รวมทั้งการได้บรรลุมรรคผลนิพพาน ก็ต้องอาศัยอานุภาพแห่งบุญเช่นกัน

ชาวสวรรค์เขารักในการสั่งสมบุญมาก เพียงแต่โอกาส ที่จะมาทุ่มเทสร้างความดีในโลกมนุษย์เหมือนเรา มันยากมาก ส่วนใหญ่เขาจะได้บุญจากการไปนมัสการพระจุฬามณีบ้าง บุญจากการฟังธรรมบ้าง และบุญที่เกิดจากอนุโมทนาในบุญที่พวกเราทำกันอยู่ในขณะนี้บ้าง

*ในเทวโลกซึ่งเป็นที่อยู่ของชาวสวรรค์ เทวดาจะ โฆษณาการฟังธรรมครั้งใหญ่ๆ เดือนละ ๘ วัน คือ ทุกๆ ๗ คำ ๘ คำ ๑๔ คำ และ ๑๕ คำ ทั้ง ๘ วัน จะมีการสลับเปลี่ยน หมุนเวียนผู้ทรงธรรม ผู้เคยได้ฟังธรรมจากพระสัมมาสัมพุทธ-เจ้าพระองค์ก่อนๆ หรือจากพระองค์ปัจจุบัน มาแสดงธรรมให้ ทวยเทพได้ฟัง บางครั้งเป็นสนิงกุมารมหาพรหม ท้าวสักกะ จอมเทพ ภิกษุธรรมกถึก หรือไม่เช่นนั้นก็เป็นเทพบุตรธรรมกถึก องค์ใดองค์หนึ่ง ท่านจะทำหน้าที่เป็นผู้กล่าวธรรมกถาในสุธรรม-มาเทวสภา เหล่าทวยเทพทั้งหลายก็จะหยุดการละเล่น หยุด

วันพระของชาวสวรรค์

๕๑๘

การเพลิดเพลินในกามคุณอันเป็นทิพย์ชั่วคราว เพื่อมาพึงธรรม

ในวัน ๘ คำ พวกเหล่าอำมาตย์ของมหाराชทั้ง ๔ พระองค์ ซึ่งเป็นท้าวโลกบาลในสวรรค์ชั้นจาตุมหาราช คือ ท้าวอตรฐ ท้าววิรุฬหก ท้าววิรุฬักษ์ และท้าวเวสสวัณ จะออกท่องเที่ยวไปตรวจดูหมู่มนุษย์ว่า ใครได้สั่งสมบุญกุศลเอาไว้บ้าง ถ้าเป็นวัน ๑๔ คำ จะเป็นโอรสของมหाराชทั้งสี่เป็นผู้ทำหน้าที่ หากเป็นวัน ๑๕ คำ มหาราชทั้ง ๔ พระองค์ จะเสด็จออกไปเองบนสวรรค์เขาก็มีการปกครอง มีการแบ่งหน้าที่กันเหมือนโลกมนุษย์ของเรา

ท้าวมหาราชทั้งสี่ จะท่องเที่ยวไปตามหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ หรือตามเมืองต่างๆ หากพบเห็นหมู่มนุษย์ที่ทำความดีอะไรเอาไว้ พระองค์ก็จะทรงบันทึกไว้บนแผ่นทองว่าหญิงชายชื่อนี้ ชื่อนี้ ทำบุญชนิดนี้เอาไว้ ได้บำเพ็ญบุญกิริยาวัตถุ ๓ ประการครบถ้วน บำเพ็ญกุศลกรรมบถ ๑๐ สาธุชนท่านนั้นถึงพระลัมมาลัมพุทธรเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ เป็นสรณะที่หมู่บ้านโน้น มีสาธุชนตั้งใจรักษาศีล ๕ เข้าอยู่จำอาโบสถศีลรักษาศีล ๘ ทุกเดือน ผู้มีบุญท่านนี้บำเพ็ญบุญกุศล ด้วยการบำรุงมารดา บูชาพระเจดีย์ ทำทาน รักษาศีล และนั่งสมาธิเจริญภาวนามีได้ขาดเลย ท่านจะจดเอาไว้ ใครชื่ออะไร บ้านอยู่

วันพระของชาวสวรรค์

๕๑๕

ที่ไหน ทำบุญอะไร ท่านรู้เห็นการกระทำของเราหมด ไม่ว่าจะทำความดีหรือความชั่ว หลวงพ่อถึงบอกว่า พวกเรานี้อยู่ในสายตาของชาวสวรรค์ตลอด

เมื่อได้ชื่อและนามสกุลของผู้มีบุญในเมืองมนุษย์มาแล้ว ท่านจะนำมามอบให้ปัญจสิขเทพบุตร จากนั้นปัญจสิขะก็จะนำไปมอบให้มาตลีเทพบุตร แล้วส่งต่อไปถวายแด่ท้าวลักกเทวราช ท่านจะส่งต่อๆ กันไปอย่างนี้ เมื่อคนทำบุญมีไม่มาก สมุทบัญญัติก็น้อย พวกเทวดาได้เห็นบัญญัติก็จะเสียใจว่า “เพื่อนเอ๋ย มหาชนประมาทจริงหนอ อบายภูมิทั้ง ๔ คงจักเต็มไปด้วยมนุษย์ ทำบาปอกุศล เทวโลกทั้ง ๖ ชั้น คงจักว่างเปล่า”

แต่ถ้ามีผู้ทำความดีมาก บัญชีบุญก็จะหนาขึ้น เมื่อพวกเทวดาได้มาเห็นเข้า ก็พากันดีอกดีใจว่า “โอ เพื่อนเอ๋ย มหาชนมิได้ประมาทในการสั่งสมบุญ อบายภูมิทั้ง ๔ คงจักว่างเปล่า ส่วนเทวโลกทั้ง ๖ คงจะล้นหลามไปด้วยเหล่าเทพบุตรเทพธิดา พวกเราจะได้ห้อมล้อมผู้มีบุญใหญ่ ที่ได้ทำบุญไว้ในพระพุทธานุศาสน์ บนสวรรค์จะสว่างไสวไปด้วยรัศมีของผู้มีบุญเหล่านี้” แล้วเขาก็จะคอยทำรอให้เราไปเป็นสหายแห่งเทพด้วยใจจดใจจ่อ

ท้าวลักกเทวราชนี้ ท่านได้เป็นเทวดาชั้นนอริยบุคคล เพราะท่านได้บรรลุธรรมเป็นพระโสดาบัน พระองค์จะถือบัญชี

วันพระของชาวสวรรค์

๕๒๐

บุญเอาไว้ แล้วเริ่มแสดงธรรมให้เหล่าทวยเทพที่มาประชุมกัน ได้รับฟัง พระสุรเสียงของท้าวสักกะจะก้องกังวาน หากสนทนาธรรมตามปกติ สามารถได้ยินไกลไปถึง ๑๒ โยชน์ แต่ถ้าตั้งใจแสดงธรรม พระสุรเสียงจะดังกลบเทพนครทั้งหมดหมื่นโยชน์ เพราะฉะนั้นแม้เทวดาที่อยู่ไกลๆ ก็สามารถได้ยินเสียงของการแสดงธรรมจากท้าวสักกะอย่างสบายๆ เมื่อพระองค์แสดงธรรมจบ จะมีการประกาศรายนามท่านผู้มีบุญ ให้เหล่าเทพบุตร เทพธิดาได้อนุโมทนา

เพราะฉะนั้น ถ้าเราอยากให้เหล่าทวยเทพอนุโมทนา สาธุการ ก็ให้สั่งสมบุญกันให้เต็มที่ อย่าให้เขาผิดหวัง โดยเฉพาะพวกเรานักสร้างบารมี ลงมาเกิดเพื่อสร้างบารมีเป็นหลักอยู่แล้ว และยังมีเป้าหมายที่ยิ่งใหญ่ คือเป้าหมายอยากเห็นโลกและจักรวาลได้เข้าถึงสันติสุขอันไพบูรณ์ และจะช่วยกันรื้อสัตว์ชนสัตว์ไปสู่ฝั่งนิพพาน จึงต้องสั่งสมบุญกันมากๆ ชนิดบุญครอบฟ้าสมบัตินครจักรวาล ทำให้เทวดาได้โงะขานอนุโมทนา บันลือกันไปทั่วทุกสวรรค์ชั้นฟ้า ด้วยการบำเพ็ญบุญกิริยาวัตถุ ๑๐ ประการของเราให้เต็มเปี่ยม เกิดมากพชาตินี้เราจะได้มีบุญติดตัวไปมากๆ แล้วก็อย่าลืมนั่งธรรมะกันทุกวัน จะได้เข้าถึงพระธรรมกายซึ่งเป็นที่พักที่แท้จริงของพวกเราทุกคน